KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2019/1276

av den 29 juli 2019

om upphävande av genomförandebeslut 2012/627/EU om erkännande av Australiens rättsliga ramar och tillsynsregler som likvärdiga med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ([1]), särskilt artikel 5.6, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009 ges kommissionen befogenhet att anta beslut om likvärdighet och ange att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de kreditvärderingsinstitut som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet efterlever de rättsligt bindande krav som är likvärdiga med de krav som härrör ur den förordningen och som är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i det tredjelandet. För att anses vara likvärdiga ska de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna minst uppfylla de villkor som anges i artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009.

(2) Den 5 oktober 2012 antog kommissionen genomförandebeslut 2012/627/EU ([2]) och konstaterade att dessa tre villkor var uppfyllda och ansåg att Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar för kreditvärderingsinstitut var likvärdiga med de krav i förordning (EG) nr 1060/2009 som gällde vid den tidpunkten.

(3) Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar uppfyller fortfarande de tre villkor som ursprungligen fastställdes i artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1060/2009. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 ([3]) om kreditvärderingsinstitut infördes ytterligare krav på kreditvärderingsinstitut som är registrerade i unionen och som gör den rättsliga och tillsynsmässiga ordningen strängare för dessa kreditvärderingsinstitut. Dessa ytterligare krav omfattar regler för kreditvärderingsinstitut om kreditutsikter, hantering av intressekonflikter, krav på konfidentialitet, kreditvärderingsmetodernas kvalitet samt redovisning och offentliggörande av kreditbetyg.

(4) Enligt artikel 2 andra stycket punkt 1 b i förordning (EU) nr 462/2013 gäller de ytterligare kraven när det gäller att bedöma huruvida tredjelands rättsliga och tillsynsmässiga ramar är likvärdiga från och med den 1 juni 2018.

(5) Mot denna bakgrund begärde kommissionen den 13 juli 2017 råd från Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *Esma*) om likvärdigheten av de rättsliga och tillsynsmässiga ramarna i bland annat Australien med dessa ytterligare krav som infördes genom förordning (EU) nr 462/2013 och dess bedömning av den väsentliga betydelsen av eventuella skillnader.

(6) I sitt tekniska råd av den 17 november 2017 drog Esma slutsatsen att Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar inte innehåller tillräckliga bestämmelser som skulle kunna uppfylla målen för de ytterligare krav som infördes genom förordning (EU) nr 462/2013.

(7) Genom artikel 3.1 w infördes en definition av kreditutsikter, och förordning (EG) nr 1060/2009 utvidgar nu vissa krav som gäller kreditbetyg till att omfatta även kreditutsikter. Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar erkänner inte uttryckligen kreditutsikter, men Australian Securities and Investment Commission anser att kreditutsikter omfattas av definitionen av ”rådgivning om finansiella produkter” och därmed omfattas av samma krav som kreditbetyg.

([1]) EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

([2]) Kommissionens genomförandebeslut 2012/627/EU av den 5 oktober 2012 om erkännande av Australiens rättsliga ramar och tillsynsregler som likvärdiga med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 274, 9.10.2012, s. 30).

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 av den 21 maj 2013 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (EUT L 146, 31.5.2013, s. 1).

(8) I syfte att stärka uppfattningen av kreditvärderingsinstitutens oberoende i förhållande till kreditvärderade enheter, utvidgas genom förordning (EU) nr 462/2013 artiklarna 6.4, 6a och 6b i förordning (EG) 1060/2009 reglerna om intressekonflikter till att omfatta dem som orsakas av aktieägare eller delägare som innehar en betydande ställning inom kreditvärderingsinstitutet. Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar kräver att kreditvärderingsinstitut har inrättat lämpliga arrangemang för hantering av intressekonflikter som uppstår i samband med deras verksamhet. De tar dock inte uttryckligen upp intressekonflikter som berör aktieägarna. Följaktligen finns det inga liknande krav att förbjuda ett kreditvärderingsinstitut att utfärda ett kreditbetyg för en enhet som innehar mer än 10 % av dess aktiekapital, eller från att tillhandahålla konsulttjänster eller rådgivning om ett företag, som innehar mer än 5 % av dess aktiekapital.

(9) Genom förordning (EU) nr 462/2013 införs nya bestämmelser för att säkerställa att konfidentiell information endast används för ändamål som rör kreditvärderingsverksamhet och skyddas mot bedrägeri, stöld eller missbruk. För detta ändamål föreskrivs i artikel 10.2a i förordning (EG) nr 1060/2009 att kreditvärderingsinstitut ska behandla alla kreditbetyg, kreditutsikter och därmed förknippad information som insiderinformation fram till offentliggörandet. Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar innehåller detaljerade krav på de åtgärder som kreditvärderingsinstitut måste vidta för att skydda konfidentiell information som de innehar rörande emittenter. Det finns således en trovärdig ram för skydd mot missbruk av konfidentiell information.

(10) Förordning (EU) nr 462/2013 syftar till att öka graden av transparens och kvalitet för kreditvärderingsmetoder. Genom den förordningen införs i avsnitt D del I punkt 3 i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 en skyldighet för kreditvärderingsinstitut att ge en värderad enhet möjlighet att ange eventuella sakfel före offentliggörandet av kreditbetyget eller kreditutsikterna. Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar innehåller inte något uttryckligt krav på att ett kreditvärderingsinstitut ska informera en värderad enhet om kreditbetyget innan det offentliggörs. Enligt Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar ska ett kreditvärderingsinstitut i stället endast underrätta en värderad enhet när det är ”genomförbart och lämpligt” utan att föreskriva en minimifrist för att svara.

(11) Genom förordning (EU) nr 462/2013 införs skyddsåtgärder i artikel 8.5a, 8.6 led aa och ab och 8.7 i förordning (EG) nr 1060/2009 för att säkerställa att ändringar av kreditvärderingsmetoder inte leder till mindre rigorösa metoder. Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar kräver att värderade enheter som påverkas av varje ändring av en metod informeras. Det finns dock inget krav på att kreditvärderingsinstitut ska samråda med marknadsaktörerna innan en metod ändras väsentligt, underrätta tillsynsmyndigheten eller att på kreditvärderingsinstitutets webbplats informera om eventuella fel som konstaterats i en kreditvärderingsmetod.

(12) Genom förordning (EU) nr 462/2013 skärps kraven på presentation och offentliggörande av kreditbetyg. I enlighet med artikel 8.2 och avsnitt D del I punkt 2a i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 ska ett kreditvärderingsinstitut låta offentliggörandet av kreditvärderingsmetoder, modeller och grundläggande antaganden åtföljas av tydlig och lättbegriplig vägledning, som förklarar alla antaganden, parametrar, begränsningar och eventuella osäkerheter kring de modeller och värderingsmetoder som används i kreditvärderingsprocessen. Även om kreditvärderingsinstitut enligt Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar är skyldiga att lämna uppgift om huruvida ett kreditbetyg utfärdats på begäran och huruvida den värderade enheten deltagit samt att lämna information om eventuella begränsningar av kreditbetyg, finns det inget krav på att ge allmänheten sådan vägledning om metoden bakom ett kreditbetyg.

(13) I syfte att stärka konkurrensen och begränsa omfattningen av intressekonflikter inom sektorn för kreditvärderingsinstitut, införs genom förordning (EU) nr 462/2013 ett krav i avsnitt E del II i bilaga I till förordning (EG) nr 1060/2009 om att de avgifter som kreditvärderingsinstitut tar ut för kreditbetyg och stödtjänster bör vara icke-diskriminerande och grundas på faktiska kostnader. Den kräver att kreditvärderingsinstitut offentliggör viss finansiell information. Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ordning kräver att kreditvärderingsinstitut offentliggör uppgifter om intäktsflöden och lämnar viss information till tillsynsmyndigheten genom en årsrapport, med undantag för små kreditvärderingsinstitut. Dessutom finns det inget krav på kreditvärderingsinstitut att offentliggöra preliminära kreditbetyg eller att till tillsynsmyndigheten rapportera sin avgiftsstruktur eller avgifter som tas ut av kunderna. Dessutom finns det inget krav på att de avgifter som tas ut av kunderna ska vara kostnadsbaserade och icke-diskriminerande.

(14) Mot bakgrund av de faktorer som granskats uppfyller Australiens rättsliga och tillsynsmässiga ramar inte alla de villkor för likvärdighet som fastställs i artikel 5.6 andra stycket i förordning (EG) nr 1060/2009. Dessa kan därför inte anses vara likvärdiga med de rättsliga och tillsynsmässiga ramar som fastställs i den förordningen.

(15) Genomförandebeslut 2012/627/EU bör därför upphöra att gälla.

(16) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genomförandebeslut 2012/627/EU ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 2019.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande